

PRACOWNIK LOMBARDU

1. Informacje ogólne

Zadaniem pracownika lombardu jest udzielanie klientom po życzek krótkoterminowych pod zastaw różnych dóbr i przedmiotów (np. nieruchomości, ruchomości, towarów wartościowych, złota, papierów wartościowych itp.). Do obowiązków pracownika lombardu należą:

- wycena towarów oferowanych pod zastaw
- przedstawienie klientom warunków udzielanych po życzek (informowanie o terminach spłat, wielkościach rat, warunkach spłaty itp.)
- spisywanie umowy z klientami, udzielanie po życzek
- magazynowanie towarów zostawionych pod zastaw w odpowiednich warunkach oraz wydawanie ich klientom po płaceniu po życzek
- dbanie o terminowe spłaty rat przez klientów
- w przypadku niespłacenia po życzek przez klienta sprzedawanie pozostawionych przez niego przedmiotów pod zastaw
- prowadzenie rozliczeń finansowych dokonywanych transakcji.

W związku z koniecznością wyceny różnych towarów pracownik lombardu musi umie rozpoznać rzeczywistą wartość konkretnych przedmiotów (np. rozróżnić prawdziwe złoto od podrabianego, stare przedmioty od postarzanych), zna ceny rynkowe różnych przedmiotów oraz mieć wiedzę z zakresu kilku dziedzin. Przy wycenie, np. nieruchomości, może skorzystać z pomocy prawnika.

Pracownik lombardu musi umie szybko i trafnie oceniać inne osoby i ich zamiary. Mieć dobrą pamięć oraz podzielność uwagi.

Praca pracownika lombardu ma charakter samodzielny, rutynowy. Jest pracą bardzo odpowiedzialną. Może być kontrolowana przez właściciela lombardu, jeżeli sam pracownik nie jest jednocześnie właścicielem.

Projekt współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

Pracownik lombardu pracuje w stałym pomieszczeniu. Jest to niewielkie pomieszczenie podzielone na dwie części. Jedna jest dostępna dla każdego klienta, druga natomiast, odpowiednio zabezpieczona, służy dokonywaniu transakcji z klientami.

Zazwyczaj pracownik lombardu ma stałe dni i godziny pracy, wynikające z Kodeksu pracy, ale może też wykonywać pracę zmianową, również w porze nocnej. Praca ta nie wymaga wyjazdów.

2. Wymagania

Pracownika lombardu powinna cechować samodzielność w działaniu, niezależność oraz inicjatywność. Musi być osobą spostrzegawczą, odpowiedzialną, dokładną, zdolną do koncentracji uwagi. Ze względu na specyfikę pracy musi być też osobą zrównoważoną emocjonalnie.

Ponadto powinien mieć umiejętność nawiązywania kontaktu z ludźmi. Ze względu na bezpośredni kontakt z klientami powinien odznaczać się dobrym wzrokiem i słuchem pozwalającym na swobodną komunikację. Powinien mieć sprawne ręce i palce oraz zmysł dotyku.

3. Czynniki utrudniające zatrudnienie w zawodzie

Bez względu na przeciwwskazaniem dotyczącym dysfunkcji sfery psychicznej i intelektualnej do wykonywania zawodu jest upośledzenie umysłowe i choroby psychiczne.

Czynnikami utrudniającymi pracę w zawodzie jest znaczna dysfunkcja narządu wzroku niedająca się skorygować szklami optycznymi lub soczewkami kontaktowymi oraz słuchu – z racji znacznego ograniczenia możliwości swobodnego kontaktu z klientami.

Projekt współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

Ograniczeniem w sprawnym wykonywaniu zawodu mogą być zaburzenia rozróżniania barw, widzenia stereoskopowego, prawidłowego pola widzenia, koordynacji wzrokowo-ruchowej oraz percepcji kształtów, a także zaburzenia zmysłu dotyku. Trudno ci mogą mieć osoby z dysfunkcją znacznego stopnia sprawności kończyn górnych, w szczególności w zakresie zręczności palców i ręki.

Tam gdzie niezbędny jest kontakt z klientami, utrudnieniem w pracy są znaczne wady wymowy.

4. Możliwość zatrudnienia w zawodzie osób z niepełnosprawnościami

4.1. Osoby z dysfunkcją narządu ruchu

Po odpowiednim przystosowaniu stanowiska pracy możliwie jest podjęcie pracy przez osoby z niewielką dysfunkcją kończyn górnych oraz z dysfunkcją kończyn dolnych, tak jak poruszające się na wózkach inwalidzkich, pod warunkiem właściwego dostosowania obiektu, pomieszczenia i stanowiska pracy.

4.2. Osoby z dysfunkcją narządu wzroku

W tym zawodzie mogą być zatrudnione osoby widzące obustronnie, o prawidłowym lub nieznacznie ograniczonym zakresie pola widzenia, rozróżniające barwy oraz z nieznaczną dysfunkcją narządu wzroku, jeżeli skorygowana jest przez odpowiednie szkła optyczne lub soczewki kontaktowe, które zapewniają ostro wzroku.

4.3. Osoby z dysfunkcją narządu słuchu

Zawód mogą wykonywać osoby słabosłyszące w przypadku zapewnienia im odpowiednich pomocy technicznych oraz właściwego przygotowania środowiska i stanowiska pracy, np. pod kątem stworzenia możliwości percepcji sygnałów alarmowych.

Projekt współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

W przypadku osób słabosłyszących, ze względu na częsty kontakt z klientami, wskazana jest odpowiednia korekcja słyszenia za pomocą aparatu słuchowego w celu zapewnienia możliwości komunikacji werbalnej.

Możliwość zatrudnienia osób głuchych (dotyczy tylko osób potrafiących posługiwać się językiem polskim w piśmie) jest ograniczona. Osoby te mogą wykonywać zawód na wybranych stanowiskach pracy warunkowo, po racjonalnym dostosowaniu zakresu zadań, identyfikacji indywidualnych barier i przystosowaniu środowiska oraz stanowiska pracy (technicznym i organizacyjnym).

Wykluczona jest praca osób głuchoniemych.

4.4. Osoby z epilepsją

Osoby chorujące na padaczkę mogą wykonywać zawód pod warunkiem, że napady padaczkowe występują sporadycznie, są sygnalizowane przez aurę, występują głównie wieczorem lub w nocy, nie powodują zbyt dużego zmęczenia i stosunkowo szybko następuje regeneracja sił po ich wystąpieniu oraz że przebieg choroby nie prowadzi do charakteropatii padaczkowej.

Osoby z epilepsją mogą wykonywać zawód warunkowo, po racjonalnym ograniczeniu zakresu zadań do sytuacji, w których możliwy jest stały dozór i ewentualna szybka pomoc, a stanowisko pracy nie stwarza potencjalnych zagrożeń w razie emisji choroby. Warunkiem jest praca w zespole.

5. Potrzeba przystosowania stanowiska pracy do potrzeb i możliwości osób z niepełnosprawnościami

5.1. Osoby z dysfunkcją narządu ruchu

Osoby z dysfunkcją kończyn górnych

Projekt współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

Osoby z niewielkimi dysfunkcjami kończyn górnych mogą potrzebować ograniczenia lub eliminacji zadań wymagających dużej sprawności rąk i palców oraz zastosowania indywidualnych pomocy technicznych usprawniających pracę, w tym np. specjalnej klawiatury komputerowej. Osobom z dysfunkcją jednej kończyny górnej mogą być potrzebne pomoce techniczne (ortezy, protezy), ułatwiające lub umożliwiającej im pracę, w tym biurów.

Obecny stan technologiczny dotyczący dostosowywania sprzętu, w tym komputerowego, do potrzeb osób ze znacznymi dysfunkcjami kończyn górnych pozwala na korzystanie z niego osobom z porażeniami i przykurczami. Zwiększa to w sposób znaczący możliwości pracy tych osób – dostosowanie może dotyczyć także obsługi myszy oraz klawiatury komputerowej.

Osoby z dysfunkcjami kończyn dolnych

Osoby ze znacznymi dysfunkcjami kończyn dolnych mogą wykonywać wybrane czynności zawodowe, które mogą być realizowane w pozycji siedzącej. Dostosowania mogą wymagać biurko, siedzisko, sprzęt, z których osoba z niepełnosprawnością korzysta.

Osoby z niewielkimi dysfunkcjami kończyn dolnych, poruszające się o kulach, mogą potrzebować zainstalowania uchwytów i porczy ułatwiających wstawanie i podpieranie w czasie stania. Ułatwieniem mogą być porcze wzdłuż dróg komunikacyjnych. Kolejną możliwością adaptacji to dostosowanie wielkości stanowiska pracy i wysokości blatów biurka do indywidualnych potrzeb oraz umieszczenie wykorzystywanych urządzeń i narzędzi pracy w zasięgu rąk pracownika. Również siedzisko należy przystosować do indywidualnych potrzeb pracownika z niepełnosprawnością (regulowana wysokość, uchylne siedzisko, regulowany podnósek, blokada kół, regulowane lub indywidualnie profilowane oparcie, regulowane i odchylane podłokietniki).

Projekt współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

Poruszanie się osób na wózkach inwalidzkich wymaga likwidacji barier architektonicznych w miejscu i środowisku pracy. Ciągłe komunikacyjne powinny być wystarczająco szerokie i pozbawione progów, równie drzwi do pomieszczeń i windy powinny mieć odpowiedni szerokość. Konieczna jest likwidacja barier architektonicznych w obrębie toalet, parkingów, chodników, podjazdów, drzwi wejściowych, podłóg wewnątrz budynku oraz w drodze do zakładu pracy. W miejscu pracy istnieje potrzeba powiększenia przestrzeni manewrowej wokół stanowiska pracy oraz dostosowania wielkości stanowiska pracy do indywidualnych potrzeb i zapewnienia dostępu do wykorzystywanych urządzeń, narzędzi pracy i materiałów.

Należy zapewnić ciągłe lub całkowite wyeliminowanie zadań i czynności wymagających dobrej koordynacji wzrokowo-ruchowej.

5.2. Osoby z dysfunkcją narządu wzroku

Osoby z nieznaczną dysfunkcją narządu wzroku powinny stosować szkła korekcyjne lub soczewki kontaktowe, mogą również w miarę potrzeb wykorzystywać oprzyrządowanie powiększające (np. lupy powiększające, powiększalniki). Dla osób pracujących na komputerze pomocne będzie specjalne oprogramowanie (np. edytory tekstu powiększające litery i grafik).

Wskazane jest również odpowiednie przygotowanie stanowiska pracy, a więc jego doświetlenie, przygotowanie kontrastowego (ciemnego) tła biurka oraz eliminacja potencjalnych różnic oświetlenia (matowe powierzchnie).

Pomocna jest stała lokalizacja elementów środowiska i stanowiska pracy.

5.3. Osoby z dysfunkcją narządu słuchu

Osoby słabosłyszące

Osoby słabosłyszące powinny korygować słuch za pomocą aparatu słuchowego (zwłaszcza w częstotliwościach pasma mowy) w stopniu umożliwiający

Projekt współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

komunikacji werbalnej (słuch wydolny socjalnie), co jest szczególnie ważne w przypadku osób kontaktujących się z klientami. Zaleca się ograniczenie hałasu tła i pogłosu w pomieszczeniu pracy w celu poprawy warunków percepcji dźwięku oraz poprawy warunków komunikacji werbalnej.

Wskazane jest również rozszerzenie sygnalizacji ostrzegawczej o sygnalizację świetlną lub wizyjną uzupełniającą dźwiękowe sygnały bezpieczeństwa w miejscach potencjalnego przebywania pracownika (pomieszczenie pracy, toaleta, pokój socjalny itp.), sygnalizację wibracyjną lub opartą na przewodnictwie kostnym, informując o ewentualnym niebezpieczeństwie.

Zaleca się, aby w miarę możliwości urządzenia teleinformatyczne, takie jak telefon, komputer itp., były dostosowane do aparatów słuchowych (np. mogłyby wyposażone w systemy pętli indukcyjnej lub FM). Urządzenia komunikacyjne mogłyby również wyposażone w sygnalizację wizyjną, drganiową lub opartą na przewodnictwie kostnym.

Osoby głuche

(dotyczy tylko osób potrafiących posługiwać się językiem polskim w piśmie)

Istnieje możliwość zatrudnienia osoby z tego rodzaju niepełnosprawności. Zatrudnienie takiej osoby wymaga właściwej organizacji pracy, ewentualnie współpracy tłumacza języka migowego oraz wprowadzenia wewnętrznego systemu komunikacji z osobami słyszącymi w zespole pracowniczym. W komunikowaniu się z zespołem współpracowników pomagają również znaki i symbole ułatwiające szybkie porozumiewanie w trakcie pracy. Dodatkowo niezbędne jest zapewnienie bezpieczeństwa pracy poprzez zainstalowanie np. sygnalizacji świetlnej, wizyjnej lub wibracyjnej informującej o ewentualnym niebezpieczeństwie w miejscach potencjalnego przebywania pracownika (pomieszczenie pracy, toaleta, pokój socjalny itp.) lub o stanie wykorzystywanych urządzeń.

Projekt współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

Zaleca się, aby osobie z tego rodzaju dysfunkcją był przydzielony opiekun na wypadek ewakuacji.

5.4. Osoby z epilepsją

Osoby chore na padaczkę, które uzyskały akceptację lekarza specjalisty, powinny pracować w zespole, a praca powinna być nadzorowana. Praca powinna być spokojna, niewywołująca stresów i napięć, które mogłyby prowokować napady. Środowisko pracy nie może stwarzać potencjalnych zagrożeń w razie emisji choroby, nie może być również źródłem niebezpieczeństwa ani narażać osoby chorej na dodatkowe urazy.

Osoba z epilepsją powinna dobrze znać swoją chorobę i umieć szybko rozpoznawać aury poprzedzające ataki.

Współpracownicy powinni być dobrze poinformowani, w jaki sposób, w razie wystąpienia napadu, mogą prawidłowo udzielić pomocy.

Uwaga. Każdy przypadek zatrudnienia osoby z niepełnosprawnością oraz przystosowania stanowiska pracy do potrzeb i możliwości tej osoby należy rozpatrywać indywidualnie.